



СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Паве Радана 32А
Телефон/факс: (051) 311-532, 302-708
Internet: <http://www.slglasnik.org>
E-mail: slglasnikrs@blic.net
slgl.finance@blic.net

Сриједа, 19. април 2006. године
БАЊА ЛУКА
Број 34 Год. XV

Жиро-рачуни: НЛБ Развојна банка а.д.
Бања Лука 562-099-00004292-34
Zepfer комерц банка АД Бања Лука
567-162-10000010-81
Нова бањалучка банка АД Бања Лука
551-001-00029639-61

698

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПРЕКРШАЈИМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Проглашавам Закон о прекршајима Републике Српске, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет трећој редовној сједници, одржаној 30. и 31. марта 2006. године - а Вијеће народа 12. априла 2006. године потврдило да усвојеним Законом о прекршајима Републике Српске није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-179/06
13. априла 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Драган Чавић, с.р.

ЗАКОН

О ПРЕКРШАЈИМА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

ПРВИ ДИО

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Дефиниција прекршаја

(1) Прекршаји представљају кршење јавног поретка или прописа о економском и финансијском пословању утврђена законом или другим прописом, за које су одређена обиљежја и за које су прописане санкције.

(2) Прекршај може бити почињен чињењем или нечињењем.

(3) Нехат од стране учиниоца је довољан да се учинилац сматра одговорним за прекршај, осим ако је одредбама о прекршајима прописано да ће учинилац бити кажњен за дјело учињено искључиво с умишљајем.

(4) Прекршај могу починити физичка и правна лица.

(5) Покушај извршења прекршаја није кажњив.

Члан 2.

Остала значења израза

(1) Посебни изрази у смислу овог закона имају следеће значење:

а) Овлашћени орган је:

- надлежни полицијски орган Босне и Херцеговине или Републике Српске,

- инспектори или лица овлашћена за обављање инспекције, или

- министарство, предузеће или друго правно лице које има јавна овлашћења и у чију надлежност спада директно или индиректно спровођење закона или прописа који прописују прекршаје.

б) Регистар новчаних казни је база података о новчаним казнама за прекршаје као што је прописано у Закону о централној евиденцији и размјени података Босне и Херцеговине.

ц) Окривљени је правно или физичко лице против кога је покренут прекршајни поступак.

д) Оштећени је правно или физичко лице које је претрпило штету која је настала чињењем прекршаја.

е) Суд је основни суд у коме је основано прекршајно одјељење.

ф) Другостепени суд је надлежни окружни суд.

г) Кажњени је лице за које је установљено коначним прекршајним налогом или правоснажним рјешењем о прекршају, да је одговорно за одређени прекршај.

х) Уручење позива поштом је уручење путем поручене поште на адресу физичког лица која је евидентирана у Регистру пребивалишта и боравишта а коју води Главни центар за обраду података у Босни и Херцеговини, или на регистровану адресу сједишта правног лица.

(2) Граматичка терминологија коришћења мушког или женског рода подразумијева укључивање оба рода.

(3) Значење израза наведених у члану 147. Кривичног закона Републике Српске (у даљем тексту: Кривични закон) ће се користити у овом закону, уколико овим законом није другачије одређено.

Члан 3.

Прописивање прекршаја

(1) Прекршаји и прекршајне санкције се могу прописати законом, уредбом или одлуком Владе, одлуком Скупштине Града, односно Скупштине општине.

(2) Када се прекршаји прописују другим законом или подзаконским актом из става 1. овог члана, онда се новчана казна може прописати у оквиру члана 10. овог Закона.

Члан 4.

Надлежност судова

(1) Судови у Републици Српској су стварно надлежни да одлучују о прекршајима који су прописани законима и другим прописима Босне и Херцеговине, Републике Српске, градова и општина, а који су почињени на територији Републике Српске.

(2) Суд на чијем је подручју почињен прекршај је мјесно надлежан за вођење прекршајног поступка.

Члан 5.

Прекршајне санкције

(1) Прекршајне санкције су новчана казна, укор, условна осуда и заштитне мјере.

(2) Прекршајну санкцију може изрећи суд у прекршајном поступку који је покренут и спроведен у складу са овим законом.

(3) Овлашћени орган може изрећи прекршајну санкцију путем издавања прекршајног налога у складу са поступком који је прописан овим законом.

Члан 6.

Права лица окривљених за прекршаје

Свако ко је окривљен да је починио прекршај има право да захтијева да о његовој одговорности за почињени прекршај одлучи суд уколико он то захтијева у року који је прописан законом. Таква лица имају право:

а) да се сматрају невиним док се не докаже њихова одговорност у складу са законом;

б) да у најкраћем року буду обавијештена, детаљно и на језику који разумију, о природи и разлогу оптужби против њих;

ц) да им се да одговарајуће вријеме и могућности за припрему одбране;

д) да се бране лично или путем браниоца по властитом избору, или уколико немају довољно средстава, да им се он обезбједи бесплатно када то захтијевају интереси правде;

е) да испитају или да се у њихово име испитају свједоци који их терете и да се обезбједи присуство и саслушање свједока у њихову корист под истим условима као и свједока који их терете и

ф) да добију бесплатну помоћ преводиоца ако не разумију језик који се употребљава у суду.

Члан 7.

Лишење слободе и јемство као обезбјеђење присуства и плаћања новчане казне

(1) Полицијски службеник или друго овлашћено службено лице може лишити слободе лице које је осумњичено за прекршај, и одмах а најкасније у року од 12 часова извести пред суд, како би се обезбједило његово присуство у суду под сљедећим условима:

а) када лице одбија или није у могућности да открије свој идентитет; или

б) када лице није настањено у Босни и Херцеговини или привремено борави у иностранству а постоји сумња да може побјећи како би избјегло одговорност за прекршај или

ц) када постоји опасност да ће лице наставити са вршењем прекршаја или поново починити истоврсни прекршај.

(2) Суд мора испитати окривљеног одмах а најкасније у року од 12 часова.

(3) Лишење слободе одређује се само ако се иста сврха не може остварити другом мјером. Приликом лишења слободе мора се водити рачуна о старости и другим личним својствима тог лица, тако да дужина трајања лишења слободе одговара околностима. Свако лице лишено слободе у складу са одредбама овог члана мора бити у најкраћем року обавијештено, на језику који разумије, о разлозима за лишење слободе као и о прекршају који му се ставља на терет.

(4) Ради обезбјеђења присуства пред судом, полицијски службеник или друго овлашћено лице може захтијевати од лица које је окривљено за прекршај које нема пребивалиште у Босни и Херцеговини или које привремено борави у иностранству, а жели да напусти Босну и Херцеговину прије окончања поступка за које постоји сумња да може побјећи како би избјегло одговорност за прекршај, да преда свој пасош или други идентифика-

циони документ, до појављивања на суду али не дуже од 24 часа. Уз прекршајни налог или захтјев за покретање прекршајног поступка суду ће се предати и пасош или други идентификациони документ.

(5) Ради обезбјеђења плаћања новчане казне, лицу које је окривљено за прекршај које нема пребивалиште у Босни и Херцеговини или које привремено борави у иностранству а жели да напусти Босну и Херцеговину прије окончања поступка, а за које постоји сумња да може побјећи како би избјегло одговорност за прекршај, судија може наложити да положи новчану гаранцију у висини максималне казне која може бити изречена за такав прекршај.

Члан 8.

Примјена одредаба Кривичног закона и Закона о кривичном поступку

(1) Уколико није другачије прописано одредбама овог закона, сљедеће одредбе Кривичног закона ће се *mutatis mutandis* примјењивати за прекршаје: чл. 11. и 12. који носе назив "Нужна одбрана" и "Крађа нужна"; члан 14. под називом "Урачуљивост"; члан 15. под називом "Умишљај"; члан 16. под називом "Нехат"; члан 18. под називом "Стварна заблуда"; члан 19. под називом "Правна заблуда"; чл. 23, 24. и 25. под називом "Саучесници" и Поглавље XIV под називом "Одговорност правних лица".

(2) Уколико није другачије прописано одредбама овог закона, сљедеће одредбе Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: Закон о кривичном поступку) ће се такође *mutatis mutandis* примјењивати у прекршајном поступку: Поглавље I под називом "Основна начела"; Поглавље IV Одјељак 3 под називом "Раздвајање и спајање поступака"; Поглавље V под називом "Изузеће"; Поглавље VII под називом "Бранилац"; Поглавље VIII под називом "Поднесци и записници"; Поглавље IV под називом "Рокови"; Поглавље XIII под називом "Трошкови Кривичног поступка"; Поглавље XIV под називом "Имовинско правни захтјеви"; Поглавље XV Одјељак 1 под називом "Претрес стана и других просторија и лица"; Поглавље XV Одјељак 2 под називом "Одузимање предмета и ствари"; Поглавље XV Одјељак 4 под називом "Испитивање осумњиченог"; Поглавље XV Одјељак 5 под називом "Испитивање свједока"; Поглавље XV Одјељак 6 под називом "Увиђај на лицу мјеста и реконструкција догађаја"; Поглавље XV Одјељак 7 под називом "Вјештачење"; Поглавље XXI под називом "Главни претрес"; Поглавље XXIII Одјељак 1 под називом "Жалба на првостепену пресуду"; Поглавље XXVI под називом "Поступак према малолетницима" и Поглавље XXIX под називом "Поступак за примјену мјера безбједности, за одузимање имовинске користи прибављене кривичним дјелом и за опозивање условне осуде".

(3) У случају било каквих несагласности између наведених одредби Кривичног закона и Закона о кривичном поступку и овог закона, примјењиваће се одредбе овог закона. Упућивање на одредбе Закона о кривичном поступку које се односе на тужиоца ће се на одговарајући начин примјењивати на сваки овлашћени орган.

II - САНКЦИЈЕ

Члан 9.

Врсте санкција

(1) Лицу одговорном за почињени прекршај могу се изрећи сљедеће санкције:

- а) новчана казна,
- б) укор,
- ц) условна осуда, и
- д) заштитне мјере.

(2) Поред санкција из става 1. овог члана за прекршај се могу изрећи и сљедеће мјере:

- а) одузимање имовинске користи,
- б) обавеза накнаде штете,
- ц) казниени поени, и
- д) лишење слободе ради наплате новчане казне.

Члан 10.

Новчана казна

(1) Новчана казна се може прописати у одређеном распону или у фиксном износу.

(2) Када закон одређује распон у висини новчане казне за одређени прекршај, суд ће одредити висину казне узимајући у обзир све олакшавајуће и отежавајуће околности, укључујући, али не ограничавајући се на тежину прекршаја и његове посљедице, степен одговорности окривљеног, увид у евиденцију о његовим претходним прекршајима, његову финансијску ситуацију, као и да ли је исказао кајање.

(3) Новчана казна за физичко лице не може се прописати у износу нижем од 20 КМ, за одговорно лице у правном лицу у износу нижем од 50 КМ, а за правно лице у износу нижем од 500 КМ.

(4) За прекршај прописан законом новчана казна се може прописати, за физичко лице до 1.500 КМ, за одговорно лице у правном лицу до 3.000 КМ, а за правно лице до 15.000 КМ.

(5) За прекршај прописан одлуком или уредбом Владе, одлуком Скупштине града или Скупштине општине, новчана казна се може прописати за физичко лице до 1.000 КМ, за одговорно лице у правном лицу до 1.800 КМ, а за правно лице до 7.000 КМ.

(6) За прекршаје из области пореза и царина, новчане казне се могу прописати у вишеструком износу пореске или царинске обавезе која је требала бити плаћена, или као проценат или вишеструки износ вриједности робе која је предмет прекршаја, али не у већем износу од 50.000 КМ.

Члан 11.

Рок плаћања новчане казне

Рјешењем о прекршају одређује се рок плаћања новчане казне, а који не може бити краћи од осам дана нити дужи од три мјесеца од дана правоснажности рјешења о прекршају.

Члан 12.

Стицај

(1) Уколико окривљени, једном или са више радњи, почини више прекршаја, новчана казна се утврђује за сваки поједини прекршај и изриче се јединствена новчана казна на основу појединачно утврђених новчаних казни.

(2) Изречена јединствена новчана казна из става 1. овог члана, мора бити већа од сваке поједине утврђене новчане казне, али не смије достићи збир појединачно утврђених новчаних казни.

Члан 13.

Условна осуда

(1) Условном осудом суд окривљеном утврђује новчану казну и / или заштитну мјеру и истодобно одређује да се она неће извршити ако окривљени за вријеме које одреди суд, а које не може бити краће од шест мјесеци ни дуже од једне године (вријеме провјеравања), не изврши нови прекршај, или испуни други услов који му одреди суд.

(2) При одлучивању хоће ли изрећи условну осуду суд ће, водећи рачуна о сврси условне осуде, посебно узети у обзир личност окривљеног, његов ранији живот, његово понашање послје извршеног прекршаја, степен прекршајне одговорности и друге околности под којима је прекршај извршен.

(3) Заштитне мјере, изречене уз условну осуду извршавају се.

Члан 14.

Опозивање условне осуде

(1) Условна осуда ће се опозвати ако условно кажњени у року, за који је одложено извршење казне и / или заштитне мјере, изврши нови исти такав или тежи прекршај, или ако не испуни постављени услов.

(2) У случају опозивања условне осуде суд који води прекршајни поступак изрећи ће, примјеном одредаба члана 12. овог закона, казну и / или заштитну мјеру за раније извршени и за нови прекршај, узимајући казну и / или заштитну мјеру из опозване одлуке као већ утврђену.

Члан 15.

Укор

Ако суд утврди да постоје околности које у значајној мјери умањују одговорност окривљеног тако да се може очекивати да ће се он у будућности уздржавати од чињења прекршаја, онда се може изрећи укор умјесто новчане казне или друге санкције.

Члан 16.

Заштитне мјере

(1) Заштитне мјере могу се прописати само законом.

(2) За прекршај се могу прописати сљедеће заштитне мјере:

- а) одузимање предмета,
- б) забрана вршења позива, дјелатности или дужности,
- ц) потпуна или дјеломична забрана управљања моторним возилом и
- д) ванболничко лијечење од зависности.

(3) Законима који прописују прекршаје се могу одредити додатне врсте заштитних мјера, с тим да свака заштитна мјера која није предмет директног извршења од стране органа власти, мора бити условљена добровољним пристанком на такву заштитну мјеру од стране окривљеног.

Члан 17.

Изрицање заштитних мјера

(1) Суд може рјешењем о прекршају окривљеном изрећи једну или више заштитних мјера. Када разлози за изрицање заштитних мјера престану да постоје, заштитна мјера се опозива.

(2) Трајање заштитне мјере представља најкраћи период који је потребан да се окривљени спријечи да почини сличан прекршај, као што је одређено од стране суда, узимајући у обзир све битне факторе, укључујући али не ограничавајући се на тежину прекршаја и његове посљедице, степен одговорности окривљеног, увид у евиденцију о његовим претходним прекршајима, његову финансијску ситуацију, као и да ли је исказао кајање.

(3) Овлашћени орган може прекршајним налогом изрећи само једну заштитну мјеру у најкраћем предвиђеном трајању.

Члан 18.

Одузимање предмета

(1) Предмети који су употријебљени или су били намињени за извршење прекршаја или који су настали извршењем прекршаја могу се одузети ако су својина окривљеног.

(2) Предмети из претходног става могу се одузети и када нису својина окривљеног, ако то захтијевају интереси опште безбједности, чувања живота и здравља људи, сигурност робног промета или разлози јавног морала, као и у другим случајевима предвиђеним законом.

(3) Суд који доноси рјешење о прекршају одредиће, у складу са посебним прописима, да ли ће се одузети предмети уништити, продати или предати одговарајућем овлашћеном органу. Средства остварена продајом нападају одговарајућем буџету.

(4) Предмети који се по закону могу одузети или се одузимају, одузеће се и када се прекршајни поступак не заврши одлуком којом се окривљени оглашава одговорним ако то захтијевају интереси опште безбједности или разлози морала, као и у другим случајевима одређеним посебним законом. О овоме се доноси посебно рјешење.

(5) Одузимањем предмета не дира се у право трећих лица на накнаду штете од окривљеног.

Члан 19.

Забрана вршења позива, дјелатности или дужности

(1) Суд може окривљеном физичком лицу забранити вршење позива, дјелатности или дужности у периоду до шест мјесеци, ако је учинио прекршај обављајући такав позив, дјелатност или дужност и ако суд утврди да би допуштање окривљеном да и даље обавља такав позив, дјелатност или дужност могло резултирати почињем прекршаја у будућности.

(2) Суд може забранити окривљеном правном лицу, вршење одређене дјелатности, или наредити затварање пословних просторија, или наметнути друга ограничења дјелатности таквог окривљеног, у периоду до шест мјесеци, која се укажу одговарајућим у спречавању будућег чињења прекршаја.

Члан 20.

Ограничење управљања моторним возилима

(1) Као санкцију за прекршај почињен у саобраћају, суд може окривљеном забранити управљање моторним возилима или одређеном врстом моторног возила, за период који није краћи од 30 дана нити дужи од једне године.

(2) Као санкцију за прекршај почињен у саобраћају, суд може окривљеном увести ограничења на управљање моторним возилима, као што су забрана управљања возилом током ноћи, или преко одређене удаљености од куће, ограничење на вожњу до и са посла, или га ограничити само на вожњу везану за обављање посла, за период који није краћи од 30 дана нити дужи од једне године.

(3) Одузимање возачке дозволе се може изрећи као посљедица додијељених казних поена у складу са Законом о безбједности саобраћаја Босне и Херцеговине. Суд неће моћи промијенити број казних поена који се зарачунавају аутоматски као резултат одговорности за прекршај у складу са Законом о безбједности саобраћаја Босне и Херцеговине.

Члан 21.

Ванболничко лијечење од зависности

(1) Условна или ублажена санкција може се изрећи окривљеном који је починио прекршај под одлучујућим дјеловањем зависности од алкохола или опојних дрога, под условом да се подвргне ванболничком лијечењу од алкохола и дрога у одређеном периоду, или док се не установи да не постоји потреба за даљим лијечењем окривљеног, засновано на мишљењу специјализованих стручњака задужених за лијечење, уз услов да трајање таквог лијечења није дуже од једне године.

(2) Суд ће опозвати условну или ублажену санкцију уколико се окривљени не подвргне одређеном ванболничком лијечењу.

Члан 22.

Одузимање имовинске користи и накнада штете

(1) Нико не може задржати имовинску корист прибављену извршењем прекршаја.

(2) Од окривљеног ће се одузети новац, предмети од вриједности и свака друга имовинска корист који су прибављени прекршајем, или ће се окривљени обавезати да надокнади штету коју је претрпио оштећени.

(3) Износ и врста одузимања или накнаде штете ће се одредити у рјешењу о прекршају.

III - МАЛОЉЕТНИЦИ

Члан 23.

Прекршајни поступак према малољетницима

(1) Одредбе општег дијела овог закона примјењују се према малољетним учиниоцима прекршаја уколико у овом поглављу није друкчије одређено.

(2) Према малољетнику који у вријеме извршења прекршаја није навршио 14 година живота не може се покренути ни водити прекршајни поступак.

(3) Прекршајни поступак против малољетника се може покренути само путем захтјева за покретање прекршајног поступка у складу са Поглављем VII овог закона.

Члан 24.

Санкције према малољетницима

(1) Малољетнику који је у вријеме извршења прекршаја навршио 14, а није навршио 16 година живота (млађи малољетник) могу се изрећи само васпитне мјере.

(2) Малољетнику који је у вријеме извршења прекршаја навршио 16, а није навршио 18 година живота (старији малољетник) могу се изрећи васпитне мјере као и било која од санкција или мјера одређених у члану 9. став 1. и став 2. т. а) и б) овог закона.

Члан 25.

Услови за примјену васпитних мјера

Услови за примјену васпитних мјера старијем малољетнику су његово признање да је починио прекршај и изразио жаљење због почињеног прекршаја и да је добровољно пристао на такве васпитне мјере.

Члан 26.

Врсте васпитних мјера

Према малољетнику се могу одредити следеће васпитне мјере:

- а) укор,
- б) налагање личног извињења оштећеном,
- ц) налагање редовног похађања школе,
- д) рад за опште добро на слободи,
- е) налагање прихватања одговарајућег запослења,
- ф) налагање малољетнику да посјећује васпитне, образовне, психолошке и друге врсте сајетовалишта,
- г) налагање малољетнику да се уздржава од употребе алкохолних пића и опојних дрога,
- х) забрана дружења са лицима која имају лош утицај на малољетника, и
- и) полицијска контрола кретања послје одређеног времена.

Члан 27.

Избор васпитних мјера

(1) Приликом одлучивања о избору васпитне мјере, суд ће узети у обзир укупне интересе малољетника и оштећеног. Притом ће посебно водити рачуна да примјењеним васпитним препорукама не угрози редовно школовање малољетника или његов рад. Избор и примјена васпитних мјера ће се вршити у сарадњи с родитељима или старатељима малољетника и органима социјалног старања.

(2) Суд може касније да укине или измијени обавезе које је одредио. Васпитне мјере могу трајати најдуже једну годину.

IV - ЗАСТАРЈЕЛОСТ

Члан 28.

Застарјелост покретања и вођења поступка

(1) Прекршајни поступак не може се покренути ни водити:

а) за прекршаје за које је прописана новчана казна до три хиљаде конвертибилних марака (3.000,00 КМ) кад протекне годину дана од дана када је прекршај извршен;

б) за прекршаје за које је прописана новчана казна већа од три хиљаде конвертибилних марака (3.000,00 КМ) кад протекне двије године од дана када је прекршај извршен.

(2) За пореске, царинске и финансијске прекршаје законом се могу одредити рокови дужи од рокова из става 1. овог члана али не дужи од три године.

Члан 29.

Застарјелост извршења заштитних мјера

Застарјелост извршења заштитних мјера прописаних овим законом наступа кад протекне једна година од дана правоснажности рјешења којим су те заштитне мјере изречене.

Члан 30.

Ток и прекид застарјелости

(1) Застарјелост за покретање и вођење прекршајног поступка почиње од дана када је прекршај извршен, а застарјелост за извршење казне, односно заштитне мјере од дана правоснажности рјешења којим је казна, односно заштитна мјера изречена.

(2) Застарјелост се прекида сваком радњом надлежног органа за поступак, односно за извршење, предузетом ради гоњења учиниоца прекршаја, односно извршења казне и заштитне мјере.

(3) Сваким прекидом застаријевање почиње поново тећи, али без обзира на прекиде, застарјелост у сваком случају настаје када протекне два пута онолико времена колико је предвиђено у чл. 28. и 29. овог закона.

ДРУГИ ДИО

V - ПРЕКРШАЈНИ ПОСТУПАК

Члан 31.

Прекршајни поступак

(1) Прекршајни поступак се покреће на следећи начин:

а) издавањем прекршајног налога или

б) подношењем захтјева за покретање прекршајног поступка суду који је надлежан према члану 4. став 2. овог закона.

(2) Захтјев за покретање прекршајног поступка ће се поднијети само у случајевима када не постоје услови за издавање прекршајног налога одређени у члану 32. овог закона.

VI - ПРЕКРШАЈНИ НАЛОГ

Члан 32.

Издавање прекршајног налога

(1) Овлашћени орган ће издати прекршајни налог уколико установи да је прекршај из његове надлежности утврђен на један од следећих начина:

а) непосредним опажањем од стране овлашћеног службеног лица приликом инспекције, надзора и прегледа;

б) подацима који су добијени уређајима за надзор или мјерење;

ц) приликом инспекцијског или другог надзора прегледом документације, просторија и робе или на други законит начин или

д) на основу признања о извршењу прекршаја од стране окривљеног у неком другом судском или административном поступку.

(2) Прекршајни налог се може издати само у случајевима када одговарајући закон или пропис одређује фиксну новчану казну, када новчана казна може бити израчуната коришћењем математичке формуле, или када

овлашћени орган одлучи да изрекне минималну новчану казну, односно заштитну мјеру у најкраћем трајању, одређену таквим законом или прописом.

(3) Ако окривљени изврши више прекршаја у стицају тада овлашћени орган може прекршајним налогом изрећи јединствену новчану казну примјеном члана 12. овог закона, а ако је за само један од извршених прекршаја предвиђена заштитна мјера, може изрећи и ту заштитну мјеру у најкраћем предвиђеном трајању.

(4) Овлашћени орган који је издао прекршајни налог, може у свако вријеме исправити грешке у писању или остале очите грешке, по службеној дужности или на приједлогу страна у поступку.

Члан 33.

Садржај прекршајног налога

(1) Прекршајни налог се доноси у писаној форми и мора садржавати следеће податке:

а) назив: прекршајни налог;

б) назив овлашћеног органа који га је издао;

ц) име и својство службеног лица које га је издало;

д) јединствени број одређен од стране овлашћеног органа;

е) датум издавања, и датум уручења као што је одређено у члану 34. став 3. овог закона;

ф) прекршај који је почињен од стране окривљеног и назив закона и члан који одређује прекршај;

г) у случајевима гдје је окривљени физичко лице, његово име и презиме, и уколико је позната, његова стална адреса, јединствени матични број, а за странце број пасоша, као и мјесто запослења окривљеног;

х) у случајевима гдје је окривљени правно лице, његов назив и сједиште, као и јединствени идентификациони број;

и) мјесто, датум и вријеме када је прекршај почињен;

ј) утврђена санкција, укључујући новчану казну и / или заштитну мјеру;

к) износ накнаде штете, уколико се тај износ може одредити цјеновником и трошкови поступка уколико су исти одређени законом у фиксном износу;

л) упутство да се новчана казна, штета и трошкови требају платити, или да окривљени мора затражити судско одлучивање о прекршајном налогу у року од осам (8) дана од дана уручења;

м) упутство о начину плаћања новчане казне, штете и трошкова, и

н) потпис овлашћеног представника овлашћеног органа.

(2) Уколико прекршај који је почињен у саобраћају укључује и моторно возило, у прекршајном налогу се наводе и следећи подаци:

а) регистарски број возила и број саобраћајне дозволе,

б) број возачке дозволе возача, уколико је познат, и

ц) број казних поена које закон прописује за такав прекршај.

(3) Прекршајни налог ће поред осталог садржавати следећа упутства:

а) да окривљени има право да поднесе захтјев за судско одлучивање о прекршајном налогу, назначавајући ком суду и у ком року окривљени треба да поднесе захтјев;

б) да казна изречена од стране суда може бити већа од оне која је изречена прекршајним налогом;

ц) да ће окривљени бити дужан накнадити судске трошкове у случају када затражи судско одлучивање о прекршајном налогу уколико суд утврди да је он одговоран за прекршај наведен у прекршајном налогу, и

д) да ће у случају прекршаја из области саобраћаја за које закон прописује додјелување казних поена, прихватање одговорности или утврђивање одговорности од стране суда резултирати додјелувањем тих казних поена.

Прекршајни налог ће садржавати одређено мјесто на којем ће се окривљени потписати у случају да захтијева судско рјешавање у складу са чланом 37. овог закона.

(4) Уколико постоји договор између овлашћеног органа и суда, прекршајним налогом се може одредити датум и вријеме усменог претреса, који не може бити краћи од осам дана од датума издавања прекршајног налога.

(5) Сваки овлашћени орган може имати свој властити образац прекршајног налога. Образац таквог прекршајног налога треба да буде одобрен од стране Министарства правде Републике Српске.

(6) Прекршајни налози овлашћених органа Босне и Херцеговине издати на обрасцу одобреном од стране Министарства правде Босне и Херцеговине, правоваљани су у смислу овог закона, ако садрже податке наведене у ст. 1 - 3. овог члана.

Члан 34.

Уручење прекршајног налога

(1) Прекршајни налог ће се састојати од оригинала и најмање двије копије. Оригинал задржава овлашћени орган у својој евиденцији. Двије копије се уручују окривљеном.

(2) Прекршајни налог се уручује окривљеном на један од следећих начина:

а) личним уручењем,

б) уручењем путем поште или

ц) причвршћивањем или остављањем прекршајног налога на сигурном и видљивом мјесту на моторном возилу, ако је прекршај који је почињен везан за непрописно паркирање моторног возила.

(3) Када је прекршајни налог уручен лично, датум уручења је датум када га је окривљени примио. Када је прекршајни налог уручен путем поште, сматраће се да је достављање извршено по протеклу пет (5) радних дана након што га је овлашћени орган предао на пошту. Када је прекршајни налог остављен на моторном возилу, датум уручења је датум када је остављен на моторном возилу.

Члан 35.

Прихватање одговорности

Окривљени може прихватити одговорност за прекршај тако што ће платити новчану казну и све друге обавезе које су одређене прекршајним налогом у одређеном року, или да обавијести овлашћени орган о свом прихватању санкције која је одређена у прекршајном налогу, уколико је прекршајним налогом специфицирано да је такво обавјештење прихватљива алтернатива. Свако лице које прихвати одговорност у складу са овим чланом, не може касније одбијати одговорност или се жалити на висину казне или врсту било које санкције или трошкова.

Члан 36.

Пропуштање

(1) Уколико је прекршајни налог достављен у складу са одредбама члана 34. и ако окривљени у року који је одређен у прекршајном налогу не прихвати одговорност за прекршај у складу са одредбама члана 35. овог закона или не затражи одлучивање о предмету пред судом, сматраће се да је окривљени прихватио одговорност пропуштањем, а прекршајни налог ће постати коначан и извршан.

(2) Када је новчана казна одређена због пропуштања у складу са овим чланом, овлашћени орган који је издао прекршајни налог ће одредити додатну таксу за наплату у износу од двадесет конвертибилних марака (20 КМ).

(3) У случају када је прекршајни налог уручен у складу са чланом 34. став 2. тачка ц овог закона, овлашћени орган ће обавијестити власника возила личним уручењем или путем поште да такав прекршајни налог постаје коначан и извршан у року од десет дана од датума обавјештавања.

Члан 37.

Поступак по захтјеву за одлучивање од стране суда

(1) Окривљени који прими прекршајни налог и жели да се о предмету одлучи пред судом мора:

а) да затражи судско одлучивање тако што ће на одговарајућем мјесту потписати једну копију прекршајног налога и вратити је суду као што је одређено у прекршајном налогу прије истека рока одређеног прекршајним налогом, и

б) да се појави пред судом на дан и у вријеме одређено за усмени претрес по прекршајном налогу, или, ако датум није наведен, онда на дан који је суд одредио за усмени претрес.

(2) Када окривљени захтијева судско одлучивање санкције одређене у прекршајном налогу ће се сматрати ништавним. Суд може изрећи било коју санкцију коју закон дозвољава, укључујући и већу санкцију.

Члан 38.

Лица која немају пребивалиште у Босни и Херцеговини

Окривљеном који нема пребивалиште у Босни и Херцеговини а који прими прекршајни налог, може се понудити могућност да плати новчану казну у најближој полицијској станици или у канцеларији надлежног овлашћеног органа. Уколико окривљени не плати новчану казну, сматраће се да је поднио захтјев за судско рјешавање и тада представник овлашћеног органа може одмах извести окривљеног пред надлежни суд. Уколико није могуће окривљеног одмах извести пред суд, тада представник овлашћеног органа може предузети кораке да би осигурао његово појављивање, у складу са одредбама члана 7. овог закона.

VII - ЗАХТЈЕВ ЗА ПОКРЕТАЊЕ ПРЕКРШАЈНОГ ПОСТУПКА

Члан 39.

Подношење захтјева за покретање прекршајног поступка

У случајевима када није могуће издати прекршајни налог, овлашћени орган ће покренути прекршајни поступак против окривљеног подношењем захтјева за покретање прекршајног поступка надлежном суду.

Члан 40.

Садржај захтјева за покретање прекршајног поступка

(1) Образац захтјева за покретање прекршајног поступка прописује Министарство правде Републике Српске и садржи следеће податке:

а) назив овлашћеног органа који подноси захтјев,

б) прекршај који се окривљеном ставља на терет и назив и члан прописа који прописује прекршај,

ц) у случају да се ради о физичком лицу, име и презиме окривљеног и, уколико је позната, његова стална адреса, јединствени матични број или за странце број пасоша, као и мјесто запослења,

д) у случају да се ради о правном лицу, његов назив и сједиште, као и регистарски број,

е) чињенични опис радњи који одређује правну квалификацију прекршаја, вријеме и мјесто почињења прекршаја и друге околности неопходне за одређивање прекршаја,

ф) процијењену висину накнаде штете и друге трошкове,

г) приједлог доказа који се требају извести, и

х) потпис овлашћеног преставника овлашћеног органа.

(2) Подносилац захтјева једну копију захтјева доставља суду, а другу копију доставља окривљеном, лично или путем поште.

(3) Подносилац захтјева за покретање прекршајног поступка може одустати од захтјева све до доношења рјешења о прекршају.

(4) Ако је захтјев неразумљив или непотпун, суд ће позвати подносиоца да га у одређеном року, а најкасније у року од осам дана, исправи, односно допуни, а ако то не учини, суд ће захтјев одбацити. У позиву за исправку, односно допуну поднеска подносилац ће се упозорити на посљедице пропуштања.

Члан 41.

Споразум о санкцији

(1) Овлашћени орган уз захтјев за покретање прекршајног поступка може приложити понуду окривљеном да прихвати предложено санкцију, која може бити новчана казна и / или предложене заштитне мјере. Ако окривљени прихвати предложено санкцију или ако се овлашћени орган и окривљени споразумију о другој санкцији прије доношења одлуке о прекршају, овлашћени орган може поднијети суду на одобрење писани споразум који садржи детаље о санкцији, потписан од окривљеног и овлашћеног представника овлашћеног органа. У оправданим случајевима споразумом о санкцији се може предвидјети и плаћање новчане казне у ратама у року до шест мјесеци. Суд ће одобрити споразум између окривљеног и овлашћеног органа ако утврди да исти испуњава законске услове.

(2) На питања која нису регулисана овим чланом примјењиваће се одредбе члана 238. Закона о кривичном поступку.

(3) Споразум о санкцији који суд одобри може бити извршен од стране овлашћеног органа у складу са одредбама Поглавља XIV овог закона.

VIII - УСМЕНИ ПРЕТРЕС

Члан 42.

Суђење

Суђење у прекршајном поступку се спроводи на усменом претресу који води судија појединац. Уколико не постоје изузетне околности, прекршајни поступак би требало да се оконча на једном усменом претресу.

Члан 43.

Заказивање усменог претреса

(1) Суд по пријему захтјева из члана 37. овог закона или захтјева за покретање прекршајног поступка (у даљем тексту: захтјев) испитује да ли је захтјев поднесен у року који је одређен законом.

(2) Ако суд утврди да захтјев није благовремено поднесен или да постоје други законски разлози због којих се поступак не може покренути ни водити, донијеће рјешење о одбацивању захтјева. Копије рјешења се достављају, лично или путем поште, овлашћеном органу и окривљеном.

(3) Уколико је захтјев благовремено поднесен и ако датум и вријеме усменог претреса нису већ одређени у складу са чланом 33. став 4. овог закона, суд ће одредити датум и вријеме усменог претреса и о томе обавијестити окривљеног, овлашћени орган и оштећеног, уз примјену сљедећих правила о позивању:

а) позивање се врши достављањем писменог позива који садржи: назив суда који позива, име и презиме окривљеног, назив прекршаја који му се ставља на терет, мјесто, дан и час одржавања суђења, уз назначење обавеза и посљедица пропуштања према чл. 44, 45. и 46. овог закона, те отисак службеног печата и име и презиме судије који позива.

б) у позиву окривљеном, уз који се доставља копија захтјева за покретање прекршајног поступка, навешће се да се позива у својству окривљеног уз упозорење да је

дужан одмах обавијестити суд о промјени адресе, као и о намјери да промијени боравиште.

ц) кад се окривљени први пут позива, поучиће се у позиву о праву да узме браниоца, као и о његовим правима у складу с чланом 6. овог закона.

(4) Уколико је захтјев благовремено поднесен и ако су дан и вријеме усменог претреса већ одређени у складу са чланом 33. став 4. овог закона, суд ће обавијестити овлашћени орган и оштећеног да је окривљени поднио захтјев за судско одлучивање о предмету.

(5) Прије почетка усменог претреса, окривљени може уложити писмени приједлог за обустављање прекршајног поступка из било којег од разлога одређених у члану 53. овог закона. У том случају суд може:

а) усвојити приједлог и донијети одлуку о обустављању прекршајног поступка,

б) захтијевати од овлашћеног органа да уложи писмени одговор или

ц) размотрити такав захтјев на почетку усменог претреса.

Члан 44.

Пропуштање појављивања окривљеног

(1) Окривљени који се не појави у вријеме одређено за усмени претрес у складу са чланом 33. став 4. или чланом 43. став 3. овог закона сматраће се да је прихватио одговорност за прекршај пропуштањем.

(2) Ако је прекршајни поступак покренут путем прекршајног налога, прекршајни налог ће постати коначан и извршан у складу са чланом 36. овог закона или ако је прекршајни поступак покренут подношењем захтјева за покретање прекршајног поступка, суд ће донијети одлуку о прекршају у складу са чланом 55. овог закона.

Члан 45.

Пропуштање појављивања овлашћеног органа

Ако окривљени приступи на усмени претрес на дан и у вријеме одређено за усмени претрес у складу са чланом 33. став 4. или чланом 43. став 3. овог закона, а представник овлашћеног органа пропусти да се појави, суд ће донијети одлуку о обустављању прекршајног поступка и о стављању ван снаге прекршајног налога, уколико је поступак покренут прекршајним налогом.

Члан 46.

Ако на усмени претрес не приступе ни представник овлашћеног органа ни окривљени а прекршајни поступак је покренут путем прекршајног налога, прекршајни налог ће постати коначан и извршан у складу са чланом 36. овог закона, а ако је прекршајни поступак покренут подношењем захтјева за покретање прекршајног поступка, суд ће донијети одлуку о обустављању поступка.

Члан 47.

Свједоци и исправе

(1) Уколико окривљени или овлашћени орган намјеравају да позову свједоке, они морају обезбиједити појављивање свједока на усменом претресу. У случају да свједок не жели да добровољно приступи на суд, свака од страна може захтијевати од суда да позове такве свједоке. Захтјев суду мора се поднијети најмање осам дана прије дана одређеног за усмени претрес. Ако суд одобри захтјев за позивање и ако је неопходно додатно вријеме да би се позиви уручили, суд може одгодити усмени претрес.

(2) Свака страна која намјерава да поднесе било коју исправу као доказ, мора донијети исправу на усмени претрес. Ако исправа није доступна страни која је жели поднијети као доказ, та страна може захтијевати од суда да изда судски налог за њено прибављање. Сваки захтјев суду мора бити поднесен најмање три дана прије дана који је одређен за усмени претрес. Ако суд одобри захтјев за издавање судског налога и ако је неопходно додатно вријеме да би се налог уручио, суд може одгодити усмени претрес.

(3) Усмени претрес неће бити одгођен или помјерен због пропуштања било које стране да обезбиједи свједоке или исправе, осим ако суд не утврди да је то пропуштање било потпуно изван контроле те стране.

Члан 48.

Поступак на усменом претресу

(1) Усмени претрес почиње објављивањем главног садржаја прекршајног налога или захтјева за покретање прекршајног поступка. Суд ће тражити од окривљеног да се изјасни о томе да ли прихвата одговорност. Ако прихвати одговорност, суд ће разматрати само врсту и висину санкције. У том случају рјешење не треба садржавати образложење а у поуци о правном лијеку ће се навести да се окривљени може жалити само у погледу санкције и заштитне мјере. Ако окривљени не прихвати одговорност за учињени прекршај, суд ће позвати представника овлашћеног органа да изложи шта се ставља на терет окривљеном.

(2) Терет доказивања да је окривљени починио прекршај је на овлашћеном органу.

(3) Окривљени има право да изнесе своју одбрану, али није обавезан да говори или да износи доказе.

(4) Свака страна има право да буде саслушана и да испита свједоке које је позвала противна страна.

(5) Свака страна има право да презентује доказе и да подноси приједлоге током усменог претреса.

(6) Свака страна има право на заступање или помоћ од стране адвоката.

(7) Усмени претрес ће бити спроведен од стране суда на начин који окривљеном гарантује сва права предвиђена чланом 6. овог закона.

(8) Усмени претрес је отворен за јавност, осим ако суд одреди да је искључивање средстава информисања или јавности оправдано ради заштите морала, јавног реда и националне сигурности у демократском друштву, када то захтијевају интереси малолетника или заштита приватности странака, или у степену када је то стварно неопходно у посебним случајевима када би публицитет прејудуцирао интересе правде.

(9) Копије писаног доказа који је достављен на усменом претресу задржавају се у спису предмета. О току претреса водиће се записник који садржи сажете податке о току и садржају предузете радње. У наративној форми се у записник уноси само оно што је битно у датим изјавама и свједочењима. Питања се уноси у записник једино ако су битна за схватање одговора. Тонски записи или дословни преписи саслушања се неће вршити, осим у случајевима кад суд одреди да је то оправдано постојањем посебних околности.

(10) Сваком ко има оправдани интерес може се на писмени захтјев дозволити разматрање и копирање списка.

Члан 49.

Доказ

(1) Право суда да оцјењује постојање или непостојање чињеница није везано ни ограничено посебним формалним доказним правилима.

(2) Суд не може своју одлуку засновати на доказима до којих се дошло кршењем људских права и слобода на начин описан у члану 10. Закона о кривичном поступку.

IX - РЈЕШЕЊЕ О ПРЕКРШАЈУ

Члан 50.

Рјешење о прекршају

(1) Прекршајни поступак се завршава доношењем рјешења о прекршају.

(2) Рјешењем о прекршају суд ће одлучити:

а) да се прекршајни поступак обуставља,

б) да је окривљени одговоран због пропуштања или

ц) да се окривљени оглашава одговорним за прекршај.

(3) Ако се окривљени огласи одговорним за прекршај, рјешењем о прекршају ће се изрећи санкција према окривљеном.

(4) Суд који је донио рјешење о прекршају може у свако вријеме исправити грешке у писању или остале очигледне грешке, по службеној дужности или на приједлог страна у поступку.

Члан 51.

Доношење рјешења

На крају претреса суд усмено објављује рјешење. У посебним случајевима суд може одгодити доношење рјешења, али је дужан исто донијети у року од осам дана од дана када је усмени претрес завршен.

Члан 52.

Образац рјешења о прекршају

(1) Рјешење о прекршају суд доноси на прописаном образцу. Образац рјешења о прекршају садржи следеће податке:

а) назив и састав суда,

б) број и датум доношења рјешења о прекршају,

ц) прекршај који је почињен од стране окривљеног као и назив и члан закона или другог прописа који прописује прекршај,

д) кратку оцјену чињеничног стања и прописа,

е) да ли је прекршајни поступак обустављен, или је окривљени одговоран због пропуштања, или је оглашен кривим,

ф) санкцију која је изречена,

г) одлуку о трошковима прекршајног поступка,

х) одлуку о имовинско-правном захтјеву,

и) поуку о правном лијеку и

ј) потпис судије.

(2) Образац рјешења о прекршају ће објавити Високи судски и тужилачки савјет Босне и Херцеговине. Посебан образац рјешења о прекршају може бити формулисан за сложене предмете.

Члан 53.

Уручење рјешења

(1) Рјешење о прекршају суд доставља окривљеном и овлашћеном органу и оштећеном лично или путем поште у року од три дана од дана доношења рјешења о прекршају.

(2) Када је рјешење о прекршају уручено путем поште, сматраће се да је достављање извршено по протеклу пет радних дана од дана када је исто предато на пошту.

Члан 54.

Обустављање поступка

Рјешење о прекршају којим се обуставља прекршајни поступак ће се донијети кад се утврди да:

а) радња која се окривљеном ставља на терет није прекршај;

б) суд није надлежан за одлучивање;

ц) је поступак вођен без захтјева овлашћеног органа;

д) је окривљени због истог прекршаја правоснажно осуђен у другом прекршајном поступку;

е) је окривљени у кривичном поступку правоснажно оглашен кривим за дјело које обухвата и обиљежја прекршаја;

ф) окривљени има имунитет;

г) је наступила застарјелост за вођење прекршајног поступка;

х) је окривљени у току прекршајног поступка умро или оболио од трајног душевног обољења;

и) је подносилац одустао од захтјева прије доношења рјешења о прекршају;

ј) постоје друге околности које искључују одговорност за прекршај или

к) није доказано да је окривљени починио прекршај;

л) постоје други разлози предвиђени законом.

Члан 55.

Одговорност због пропуштања

Ако окривљени не приступи на усмени претрес заказан на основу захтјева за покретање прекршајног поступка суд ће донијети рјешење којим ће окривљеног огласити одговорним због пропуштања. Суд ће изрећи одговарајућу санкцију на основу доказа достављених од овлашћеног органа.

Члан 56.

Рјешење о прекршају којим се окривљени оглашава одговорним

Рјешење о прекршају којим се окривљени оглашава одговорним за прекршај суд ће донијети кад не постоји ниједна од околности предвиђена чланом 54. овог закона и кад утврди да је окривљени одговоран за прекршај.

X - ЖАЛБА

Члан 57.

Изјављивање жалбе

Окривљени и овлашћени орган, могу изјавити жалбу на рјешење о прекршају. Оштећени може изјавити жалбу на рјешење о прекршају само у погледу имовинско правног захтјева.

Члан 58.

Рокови за подношење жалбе

(1) Жалба се може изјавити у року од осам дана од дана доставе рјешења о прекршају.

(2) У сложеним предметима, суд може на захтјев било које стране продужити рок за изјављивање жалбе за највише још осам дана.

Члан 59.

Посљедице изјављивања жалбе

Изјављена жалба одлаже извршење рјешења о прекршају.

Члан 60.

Садржај жалбе

(1) Жалба треба да садржи број и датум рјешења о прекршају против ког се изјављује и потпис подносиоца жалбе (у даљем тексту: жалилац). Жалба треба да садржи разлоге због којих се изјављује, уз навођење законских одредби или жалбених разлога из члана 62. или члана 63. овог закона.

(2) Жалба се доставља у двије копије суду који је донио рјешење о прекршају. Ако је жалилац овлашћени орган, копију жалбе ће доставити окривљеном путем поште. Ако је жалилац окривљени онда ће суд доставити копију жалбе овлашћеном органу.

Члан 61.

Жалбени основи

Рјешење о прекршају може се побијати:

а) због битних повреда прекршајног поступка;

б) због повреде материјалног прописа о прекршајима; или

ц) због одлуке о санкцији, заштитној мјери, одузимању имовинске користи, трошковима прекршајног поступка и имовинско-правном захтјеву.

Члан 62.

Битне повреде прекршајног поступка

Битне повреде прекршајног поступка постоје:

а) ако је рјешење о прекршају донио судија који се морао изузети или је био изузет од вођења прекршајног поступка;

б) ако су окривљеном ускраћена било која права одређена у члану 6. овог закона;

ц) ако суд није био стварно надлежан да рјешава у тој ствари;

д) ако су прекршајни налог или захтјев за покретање прекршајног поступка били поднесени од стране неовлашћеног органа;

е) ако у цијелости није одлучено о прекршајног налогу или захтјеву за покретање прекршајног поступка, или ако је одлучено мимо тог захтјева;

ф) ако се рјешење о прекршају заснива на доказу који се није могао користити, осим ако је очигледно да би и без тог доказа била донесена иста одлука или

г) ако је суд пропустио да примијени или је погрешно примијенио одредбе овог закона, а које су имале штетне посљедице за жалиоца.

Члан 63.

Повреда материјалног прописа о прекршају

Повреда материјалног прописа о прекршају постоји ако је тај пропис повријеђен с обзиром:

а) да ли радња описана у прекршајном налогу или захтјеву за покретање прекршајног поступка представља прекршај;

б) да ли има околности које искључују одговорност за прекршај;

ц) да ли је наступила застарјелост покретања и вођења прекршајног поступка или је ствар већ правоснажно ријешена;

д) да ли је дошло до погрешне примјене закона или прописа који одређује прекршај; или

е) да ли је одлуком о санкцији или другој мјери суд прекорачио овлашћења која има по закону.

Члан 64.

Одговор на жалбу и достављање списка предмета

(1) Жалба на рјешење о прекршају доставља се на одговор супротной страни.

(2) Странка из претходног става овог члана одговор на жалбу доставља првостепеном суду у року од осам дана од дана пријема жалбе.

(3) По пријему одговора на жалбу или по протеку рока за одговор на жалбу првостепени суд ће, ако утврди да је жалба благовремена, потпуна и дозвољена, исту заједно са одговором на жалбу ако је поднијет, и списом предмета доставити другостепеном суду.

Члан 65.

Разматрање жалбе

(1) Неблаговремену, непотпуну или недозвољену жалбу одбациће другостепени суд рјешењем, ако то није учинио првостепени суд.

(2) По жалби на рјешење првостепеног суда којим је изречена новчана казна до три хиљаде конвертибилних марака (3.000,00 КМ) одлучује судија појединач другостепеног суда. По жалбама на рјешења првостепеног суда којим је изречена новчана казна већа од три хиљаде конвертибилних марака (3.000,00 КМ), другостепени суд одлучује у вијећу састављеном од тројице судија од којих је један предсједник вијећа.

(3) Другостепени суд ће размотрити жалбу на основу списка предмета, жалбе и одговора, без одржавања усменог претреса.

Члан 66.

Одлучивање о жалби

(1) Одлучујући о жалби, другостепени суд може рјешење о прекршају потврдити, преиначити или укинути.

(2) Другостепени суд путем поште доставља странкама преписе свога рјешења и враћа спис предмета првостепеном суду.

Члан 67.

Потврђивање рјешења о прекршају

Другостепени суд ће одбити жалбу и потврдити рјешење о прекршају ако нађе да не постоји ниједан од основа за подношење жалбе који су одређени у члану 61. овог закона.

Члан 68.

Преиначење рјешења о прекршају

(1) Ако првостепени суд окривљеног огласи кривим, а другостепени суд, у поступку по жалби, утврди да се због битне повреде прекршајног поступка или кршења материјалних прописа о прекршају, поступак није могао ни водити преиначиће рјешење о прекршају и обуставити прекршајни поступак.

(2) Другостепени суд може преиначити рјешење о прекршају ако утврди да је због битне повреде прекршајног поступка или кршења материјалних прописа прекршаја, санкција изречена у рјешењу о прекршају неправилно утврђена.

(3) Ако је жалба поднесена само од стране окривљеног, рјешењем о преиначењу рјешења о прекршају не може се изрећи строжија санкција од оне изречене у првостепеном поступку.

Члан 69.

Укидање рјешења о прекршају

Ако другостепени суд утврди да је почињена битна повреда прекршајног поступка или кршење материјалних прописа о прекршајима услед чега су значајно оштећени интереси жалиоца и ако не постоји начин да се посљедице таквог кршења исправе без понављања усменог претреса укинуће рјешење о прекршају и вратити предмет надлежном првостепеном суду на нови усмени претрес. У образложењу рјешења другостепени суд је дужан навести у чему се састоји повреда прекршајног поступка или кршења материјалних прописа и упутити првостепени суд на који начин ће отклонити утврђене неправилности.

XI - ПОВРАЋАЈ У ПРЕЂАШЊЕ СТАЊЕ

Члан 70.

Приједлог за повраћај у пређашње стање

(1) Окривљени коме је изречена санкција због пропуштања да се појави у складу са одредбама члана 36. овог закона, или у односу на кога је рјешење о прекршају донесено у складу са чланом 56. овог закона, или ако пропусти рок за жалбу, може поднијети приједлог за повраћај у пређашње стање.

(2) Суд ће усвојити приједлог за повраћај у пређашње стање ако окривљени може доказати да му није уручен прекршајни налог или захтјев за покретање прекршајног поступка, и да је пропуштање појављивања или благовременог поступања настало услед оправданих разлога.

(3) Приједлог за повраћај у пређашње стање може поднијети и овлашћени орган на рјешење о обустављању прекршајног поступка у складу са чланом 45. овог закона.

(4) Суд ће усвојити приједлог за повраћај у пређашње стање ако овлашћени орган докаже да је до пропуштања појављивања дошло услед оправданих разлога.

Члан 71.

Рок за подношење приједлога за повраћај у пређашње стање

Приједлог за повраћај у пређашње стање мора бити поднесен суду у року од три мјесеца од дана када је прекршајни налог постао коначан или извршан, или од дана доношења првостепеног рјешења о прекршају.

Члан 72.

Посљедице подношења приједлога

(1) Ако усвоји приједлог за повраћај у пређашње стање, суд одређује дан и вријеме за усмени претрес и о томе обавјештава окривљеног и овлашћени орган.

(2) Ако суд усвоји приједлог за повраћај у пређашње стање, прекршајни налог или рјешење о прекршају се стављају ван снаге.

(3) Суд ће одбити приједлог за повраћај у пређашње стање и првобитни прекршајни налог или рјешење о прекршају одржати на снази, ако окривљени пропусти да се појави на дан и у вријеме одређено за усмени претрес.

(4) Суд ће донијети рјешење којим се обуставља прекршајни поступак или прекршајни налог ставља ван снаге ако је прекршајни поступак покренут путем прекршајног налога, ако се окривљени појави на дан и у вријеме одређено за усмени претрес а представник овлашћеног органа пропусти да се појави.

XII - ПОНАВЉАЊЕ ПОСТУПКА

Члан 73.

Захтјев за понављање прекршајног поступка

Кажњени који је рјешењем о прекршају оглашен кривим може суду поднијети захтјев за понављање прекршајног поступка:

а) ако се докаже да је одлука заснована на лажној исправи или на лажном исказу свједока или вјештака;

б) ако се докаже да је до одлуке дошло услед кривичног дјела судије или другог службеног лица које је учествовало у поступку;

ц) кад се утврди да је кажњени за исту радњу већ кажњен у прекршајном поступку или за исту радњу прије доношења рјешења о прекршају проглашен кривим у кривичном поступку;

д) кад се изнесу нове чињенице или поднесу нови докази који би довели до другачије одлуке да су били познати у ранијем поступку; или

е) ако Уставни суд или Европски суд за људска права установи кршење Европске конвенције о људским правима и основним слободама као и устава и ако је одлука заснована на тим кршењима.

Члан 74.

Рок

Захтјев за понављање прекршајног поступка мора се поднијети у року од шест мјесеци од дана правоснажности рјешења.

Члан 75.

Разматрање захтјева

(1) О захтјеву за понављање прекршајног поступка рјешава суд који је донио првостепену одлуку о прекршају.

(2) У захтјеву се наводи по ком законском основу се тражи понављање и којим доказима се поткрепују чињенице на којима се захтјев заснива. Ако захтјев не садржи ове податке, одбацује се рјешењем.

(3) Захтјев ће се одбацити и ако првостепени суд, на основу захтјева за покретање прекршајног поступка и доказа из списка предмета из ранијег поступка, утврди да је захтјев поднијело неовлашћено лице, или да је неблаговремено поднесен или да нема законских услова за понављање поступка или да чињенице и докази на којима се захтјев заснива очигледно нису подобни да се на основу њих дозволи понављање.

(4) Суд ће усвојити захтјев за понављање прекршајног поступка само ако нови докази наведени у захтјеву могу водити значајнијој промјени одлуке суда у корист окривљеног.

(5) Уважавајући захтјев суд може, или да измијени првобитно рјешење о прекршају или да одреди дан и ври-

јеме за усмени претрес, у ком случају ће извршење рјешења о прекршају бити одгођено до доношења нове одлуке.

(6) Ако је казна већ била извршена према окривљеном, суд може одредити поврат наплаћене новчане казне или трошкова, и / или укинути сваку другу санкцију.

ХП - ЕВИДЕНЦИЈА И БРИСАЊЕ САНКЦИЈА

Члан 76.

Вођење евиденције

(1) Суд који доноси рјешење о прекршају и овлашћени орган који изда прекршајни налог ће без одлагања у електронској форми унијети у прекршајну евиденцију податке о новчаној казни и заштитним мјерама које су изречене физичком, правном и одговорном лицу.

(2) Суд који прими захтјев за судско одлучивање у складу са чланом 37. овог закона ће тај податак без одлагања у електронској форми унијети у прекршајну евиденцију и брисати санкције изречене односним прекршајним налогом.

(3) Садржај и начин вођења евиденције биће регулисан Правилником, који доноси заједно министар правде и министар унутрашњих послова Републике Српске.

Члан 77.

Брисање казне

(1) Новчана казна правног, физичког и одговорног лица брише се из евиденције *ex lege* ако кажњено правно, физичко и одговорно лице у року од двије године од дана правоснажности одлуке којом је изречена новчана казна не учини нови прекршај, односно ако не учини кривично дјело које садржи обиљежје прекршаја.

(2) Правном, физичком и одговорном лицу које је више пута било кажњено за прекршај брисаће се раније изречене новчане казне ако у року од двије године од дана правоснажности одлуке којом је изречена посљедња новчана казна не изврши нови прекршај, односно ако лице не изврши кривично дјело које садржи обиљежје прекршаја.

(3) Новчана казна се неће брисати из прекршајне евиденције док се води као дуг у Регистру новчаних казни, у складу са чланом 79. овог закона. Заштитне мјере се неће брисати из прекршајне евиденције док се не изврше или док не истекне рок застарјелости.

(4) Посебним законом могу бити прописани дужи рокови за брисање санкција из прекршајне евиденције.

Члан 78.

Давање података из евиденције

(1) Подаци из евиденције за кажњена лица могу се дати само ако за то постоје оправдани разлози.

(2) Подаци из евиденције за кажњена лица могу се дати само другом суду, надлежном тужилаштву, органима унутрашњих послова и органима инспекције, у вези са кривичним поступком или поступком за прекршај који се води против лица које је раније било кажњавано за прекршај, органима надлежним за извршење санкција за прекршаје или надлежним органима који учествују у поступку брисања казне.

(3) На образложен захтјев надлежног органа или лица могу се дати подаци из евиденције за кажњено лице ако још трају одређене правне посљедице казне или заштитне мјере или ако за то постоји оправдан интерес заснован на закону.

(4) Ако је одлука о новчаној казни брисана, подаци о тој одлуци ником се не дају осим суду, надлежном тужилаштву у вези са поступком за прекршај који се води против лица чија је одлука брисана.

(5) Нико нема право да тражи од грађана да поднесу доказе о својој осуђиваности или неосуђиваности.

(6) Грађанима се на њихов захтјев могу давати подаци о њиховом кажњавању или некажњавању за прекршаје.

ТРЕЋИ ДИО

XIV - ИЗВРШЕЊЕ САНКЦИЈА

Члан 79.

Унос података о казнама у регистар новчаних казни

(1) Све новчане казне и трошкови поступка који су изречени на основу коначног и извршног прекршајног налога или правоснажног и извршног рјешења о прекршају се уписују у регистар новчаних казни и евидентирају као дуг.

(2) Новчане казне и трошкови поступка се евидентирају као дуг у регистру новчаних казни док кажњени не плати пуни износ новчане казне и трошкова поступка. Новчана казна и трошкови поступка бришу се из регистра новчаних казни по протеку пет година од дана када су прекршајни налог или рјешење о прекршају постали коначни / правоснажни и извршни.

Члан 80.

Посљедице уписа казне у регистар новчаних казни

Док се не плате све новчане казне и трошкови који су евидентирани у регистру новчаних казни кажњеном се неће дозволити:

- а) регистрација или продужење важности регистрације моторног возила,
- б) издавање или продужење важности возачке дозволе,
- ц) учествовање на јавном тендеру,
- д) регистрација, односно промјена регистрације правног лица или регистрација занатско предузетничке дјелатности.

Члан 81.

Поступак принудне наплате

(1) Сваки овлашћени орган је одговоран за праћење извршења новчаних казни и других мјера изречених прекршајним налогом или путем споразума о санкцији.

(2) Судови ће пратити извршење новчаних казни и других мјера изречених рјешењем о прекршају.

(3) Ако се утврди да кажњени избјегава да плати новчану казну, овлашћени орган или суд могу затражити од Пореске управе Републике Српске да примјени поступак принудне наплате који је одређен у Поглављу X Закона о Пореској управи Републике Српске за било који износ евидентиран у регистру новчаних казни, на исти начин на који је овлашћена за наплату пореских обавеза. Пореска управа може спровести такав поступак принудне наплате без потребе да кажњеном уручи налог за плаћање.

(4) Ако је новчана казна изречена правном лицу или ако се утврди да је то ефикасан начин обезбјеђења наплате, суд који је изрекао новчану казну ће спровести директно принудну наплату блокарањем рачуна правног лица у складу са одредбама Закона о извршном поступку ("Службени гласник Републике Српске", број 59/03).

Члан 82.

Лишење слободе због неплаћања

(1) Изузетно, кажњени који у року не плати у потпуности или дјелимично новчану казну који су му одређени рјешењем о прекршају или прекршајним налогом лишић ће се слободе, ако суд сматра да је то једини разуман и ефикасан начин који ће приморати кажњеног да плати износ на који је обавезан. О лишењу слободе због неплаћања суд одлучује рјешењем које се према кажњеном може донијети само једанпут за односни прекршај. Лишење слободе може бити одређено од стране суда по службеној дужности или на приједлог овлашћеног органа или Пореске управе Републике Српске. Суд ће обавијестити подносиоца приједлога о својој одлуци и о извршењу лишења слободе.

(2) Суд може одредити лишење слободе до 15 дана. Вријеме за које је кажњени лишен слободе неће утицати на плаћање износа који дугује. Кажњени ће бити одмах ослобођен након плаћања пуног износа новчане казне.

(3) Лишење слободе по одредбама овог члана не може бити одређено кажњеном који може доказати да није у могућности да плати новчану казну.

(4) Против рјешења о лишењу слободе кажњени може уложити жалбу другостепеном суду у року од осам дана од пријема исте. Првостепени суд је дужан да жалбу пошаље другостепеном суду у року од три дана. Другостепени суд мора донијети одлуку по жалби у року од 15 дана од пријема списка. Жалба одлаже извршење.

(5) Прије извршења лишења слободе, кажњени може суду предложити да обавља послове за опште добро или послове за добро локалне заједнице, као замјену за плаћање новчане казне. Суд води листу таквих послова у сарадњи са надлежним органима. Приликом одлучивања о приједлогу, суд разматра све околности, као и финансијске услове и могућност кажњеног да плати новчану казну. Уколико суд усвоји приједлог, издаће налог за обуставу извршења лишења слободе за вријеме док не истекне рок за обављање таквог посла. Уколико кажњени обави предвиђени посао, лишење слободе се неће извршити, новчана казна неће бити наплаћена и иста ће се брисати из регистра новчаних казни.

Уколико кажњени уопште не обави предвиђени посао, рјешење о лишењу слободе ће бити извршено, а ако га обави само дјелимично, суд ће цијенити да ли је сврхосходно извршити рјешење о лишењу слободе и о томе донијети одговарајући налог.

XV - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 83.

Престанак примјене важећих закона

(1) На дан почетка примјене овог закона престаје да важи Закон о прекршајима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 12/94, 16/95, 21/96, 40/98 и 96/03), уколико овим законом није другачије одређено.

(2) На дан почетка примјене овог закона престају да важе одредбе осталих закона који су у супротности са овим законом а односе се на вођење прекршајног поступка од стране других органа.

(3) У случају да су други закони у супротности са овим законом, примјењиваће се овај закон.

Члан 84.

Пренос надлежности

(1) На дан почетка примјене овог закона све првостепене и другостепене комисије за прекршаје основане при Републичким органима управе Републике Српске, престају са радом.

(2) Предмети првостепених комисија у којима до дана почетка примјене овог закона не буде завршен поступак доставиће се прекршајним одјељењима надлежних основних судова, а сви неријешени предмети другостепених комисија доставиће се надлежном окружном суду.

Члан 85.

Прелазне одредбе везане за поступак

(1) Прекршајни поступак који не буде правоснажно завршен пред судом до дана почетка примјене овог закона довршиће прекршајно одјељење надлежног основног суда по поступку из ранијег закона.

(2) У поступцима у којима је до дана почетка примјене овог закона, изјављена жалба на првостепену одлуку или је био у току рок за жалбу и у њему изјављена жалба, поступак ће наставити и довршити надлежни окружни суд по поступку из ранијег закона.

(3) У поступцима у којима је до дана почетка примјене овог закона изјављен ванредни правни лијек или је био у току рок за ванредни правни лијек и у њему изјављен ванредни правни лијек, поступак ће наставити и

довршити суд надлежан по ранијем закону и по поступку из ранијег закона, осим по захтјеву за понављање поступка, који ће наставити и довршити прекршајно одјељење надлежног основног суда.

Члан 86.

Прелазне одредбе везане за санкције

(1) Од дана почетка примјене овог закона казна затвора се не може изрицати као санкција за прекршаје. Ако је законом прописана казна затвора као алтернатива новчаној казни, изрећи ће се новчана казна.

(2) Одлуке о прекршајима које су постале правоснажне прије почетка примјене овог закона, извршиће се по одредбама овог закона.

(3) Од дана почетка примјене овог закона све неплаћене новчане казне, као и трошкови поступка, а који су још предмет извршења, ће се евидентирати у регистру новчаних казни у складу са поступком из члана 79. овог закона.

Члан 87.

Ступање на снагу и почетак примјене закона

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске", а почеће се примјењивати од 1. септембра 2006. године.

Број: 01-339/06
31. марта 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Народне скупштине,
Мр Игор Радојичић, с.р.

699

На основу тачке 2. Амандмана XL на Устав Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 28/94), доносим

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПОМИЛОВАЊУ

Проглашавам Закон о помиловању, који је Народна скупштина Републике Српске усвојила на Тридесет трећој редовној сједници, одржаној 30. и 31. марта 2006. године - а Вијеће народа 12. априла 2006. године потврдило да усвојеним Законом о помиловању није угрожен витални национални интерес конститутивних народа у Републици Српској.

Број: 01-020-174/06
13. априла 2006. године
Бања Лука

Предсједник
Републике,
Драган Чавић, с.р.

ЗАКОН

О ПОМИЛОВАЊУ

Члан 1.

Овим законом прописују се кривична дјела за која се помиловање не може дати, облици помиловања и поступак у вези са помиловањем за кривична дјела из надлежности судова Републике Српске.

Члан 2.

Предсједник Републике Српске (у даљем тексту: Предсједник Републике) може осуђеним лицима дати помиловања:

- за кривичноправне санкције које је изрекао суд у Републици Српској;
- за правне посљедице осуда.

Члан 3.

Помиловање се не може дати за кривична дјела геноцида, ратних злочина нити злочина против човјечности.

Члан 4.

Помиловањем се поименично одређеном лицу: